

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—29 лютого 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 6 (14)

21—29 лютого 1948 р.

РАДЯНСЬКІЙ АРМІЇ—ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

23 лютого цього року наша країна урочисто відзначатиме день тридцятиріччя існування Радянської Армії.

Радянська Армія — плоть од плоті, кров од крові могутнього багатомільйонного радянського народу. Заснована великим Леніним, вирощена й вихована полководческим генієм Сталіна, вона вкрила себе немирущою славою. Вся її історія являє собою живий приклад неперевершеного героїзму, самовідданого служіння соціалістичній Батьківщині, відважного виконання свого воїнського обов'язку.

Бої з німецькими загарбниками під Нарвою й на Україні в 1918 році, громадянська війна, розгром наймитів 14-ти імперіалістичних держав, бої з військами китайської генеральської кліки під час конфлікту на КСЗ, навальні удари по японських самураях на Хасані й Калхин-голі, бої з білофінами, — з усіх іспитів Радянська Армія завжди виходила з блискучими перемогами.

Небували перемоги Радянська Армія здобула в жорстоких боях під час Великої Вітчизняної війни. Батьківщина ніколи не забуде героїчних подвигів воїнів своєї армії. Під керівництвом Верховного Головнокомандуючого генералісимуса Сталіна вони відстояли свободу, честь і незалежність Радянського Союзу, визволили людство від німецького фашизму, розгромили японський імперіалізм. І нині, певна своєї сили й могутності, Радянська Армія пильно стоїть

на сторожі інтересів своєї держави, свого народу.

Безмежно любить наш народ свою славу армію, оточує піклуванням її солдатів, сержантів, офіцерів, генералів. Про їх подвиги народ склав безліч прекрасних пісень, і ці пісні гордо лунають над неостяжними просторами нашої Вітчизни. Найкращі твори наших письменників, картини наших художників оспівують доблесть і мужність воїнів Радянської Армії, їх відданість великим ідеям Леніна — Сталіна, любов до рідного краю, жагучу ненависть до ворога.

Яскраво розповідають про величні діла Радянської Армії й наші театри. Показ героїзму радянських воїнів на полі бою, їх уміння відстоювати державні інтереси Союзу РСР після війни, показ трудових подвигів недавніх фронтовиків — справа честі кожного театру.

Театри Харкова повним голосом розповідають своїм глядачам про сталінських полководців, про нашу молодь у дні війни („Генерал Ватутін“, „Старі друзі“ в театрі ім. Шевченка), про наших мужніх офіцерів, що вмють громити ворога й бути державними діячами („За тех, хто в морі“, „Губернатор провинції“ в рос. драм. театрі), про радянських воїнів, що завзято бились за Батьківщину і з тим же завзяттям узялися до праці, повернувшись додому („Розкинулось море широко“, „Марія“ в театрі музкомедії).

Театри індустріального Харкова достойно зустрічають день тридцятих роковин Радянської Армії.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21 лютого

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР І.С.Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Минович; концертмейстери—В. А. Фіалковська, В. Л. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Магергут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарфучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Маддалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевська, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса—А.Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Макси-

менко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Паж—Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Р. Романівська.

22, 29 (ранок) лютого

Дж Россіні.

**СЕВІЛЬСЬКИЙ
ЦИРУЛЬНИК**

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією Л. Якимчука.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. А. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альмавіва—В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов. Фігаро—Н.С.Григор'єв, А. Б. Магергут. Дон-Базіліо—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Дон-Бартоло — Д. А. Діссар, Г. В. Коваль. Фіорелло—І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль. Берта—О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. 1-й слуга—П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост. 2-й слуга—М. Д. Державін, С. І. Максименко. Офіцер—Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.

Виставу веде—А. М. Базилевич.

22, 28 лютого

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент В. М. Нахабін.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. К. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистенти поставника: О. С. Галкін і П. Я. Плавник.

Концертмейстери: В. Л. Горницька, В. О. Рубін.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Артистка І. Герман в ролі Одетти („Лебедине озеро“ П. І. Чайковського).

Фото Й. Куперштейна.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Одиллії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Одиллія, дочка лихого генія — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Принц Зігфрід — Я. А. Додін, К. В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Я. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко. Блазень — Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва. Наставник принца — І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко; солісти балету: Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.

24 лютого

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миро-

нович; концертмейстери: В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Ротний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

25 лютого

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. О. Березової.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають ширі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, вихо-

дить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підплим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. М. Виноградова. Степан — О. Я. Додін, П. Я. Плавник. Батько Степана — О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус. Мати Лілеї — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Дядько Степана — А. К. Саркісьянс. Князь — А. З. Іванов, О. Л. Нікітін. Танцмейстер — П. С. Строганов. Маріула — Г. Д. Маслоза, А. Л. Пірадова. Молодий циган — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Стара циганка — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Гайдуки — О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков. Шевчик — А. П. Кисенко. Подруги Лілеї — К. Ф. Алексеева, Д. Е. Рожінська. Парубки, друзі Степана — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг. Хлопчик-поводир — Г. Бейлінсон. Паріс — Д. О. Додін, М. А. Ізотов. Венера —

Н. К. Акмаєва, В. Г. Бакланова. Афіна — Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська. Гера — Г. Л. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету. Виставу веде А. С. Петров.

26 лютого

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського.

Диригент П. Я. Баденко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболю.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мосцова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Флора Бервуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслоза, В. Семінарєнко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; герой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

27 лютого

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент І. С. Штейнман, засл. арт. УРСР.

Постава режисера О. П. Геращенко.

Художник М. М. Калашніков.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери: Н. Ф. Мионович (головн. концертмейстер), В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник — З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов. Барон Скарпіо, начальник поліції — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — Г. В. Коваль. Різничий — І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков. Сполетто, агент поліції — П. П. Калюжний, В. М. Нікітін. Скіароне, жандарм — М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов. Тюремник — І. Б. Вільчур, С. І. Максименко. Пастушок — Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ — артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу — А. М. Базилевич і С. Р. Романівська.

29 лютого

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в постанові А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Мионович; концертмейстери — В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Савін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецкий — Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левицька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейєр. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісян.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

21, 22 (ранок) лютого

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.
Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський.
Художник В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофійко. Олексій Зуботін — М. Микитенко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фомина, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч. студії). Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

22, 27 лютого

Я. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР Л. Дубовика.

Режисер В. Воронов.

Художнє оформлення В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією — Д. Антонович, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант — Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби — Ю. Тітов. Милозоров, полковник інтендантської служби — Я. Смоляк. Лікар, майор медичної служби — Г. Снегирьов. Скиба, майор — О. Немзер. Черних, гвардії капітан — М. Захарченко. Артилеристи-гвардійці: Несміян — В. Мізіненко; Делікатний — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Харитонов — В. Бондаренко. Книш, молодий боець — В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади — О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського — В. Лавров (учень студії). Петров, гвардії майор — А. Троян (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант — М. Микитенко. Група офіцерів і бійців — учні студії театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

24 лютого

Ів. Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Драматична поема на 4 дії, 7 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР М. Крушельницького.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії Б. Косарева.

Костюми — В. Греченка.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР К. Данькевича.

Танці — Б. Таїрова.

Концертмейстери — М. Константинівська та Є. Плщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ярослав, великий князь Київський — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Інгігерда, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Їх діти: Єлізавета — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Ганна —

З. Біляєва, Р. Кіріна; Володимир — А. Калішевська, Л. Сахарова. Сильвестр, ієромонах — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Микита, монах-художник — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Свічкогас, монах-переписувач — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; С. Верхацький. Гаральд, витязь норвезький — С. Кошачевський. Бояри київські: Мирослав — М. Кірін; Слав'ята — М. Савченко. Ярун, тіун княжий — М. Захарченко. Людомир, старий селянин — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; С. Ходкевич. Милуша, його дочка — Н. Герасімова, Д. Миргород. Турвальд, варяг — О. Немзер. Журейко, каменщик київський — І. Костюченко, П. Пилипенко, В. Стеценко, Ю. Тітов. Нарочиті мужі новгородські: Ратибор — О. Романенко; Давид — Л. Подорожній. Ульф, син Рангвальда, варяг — І. Гавришко. Джемма, дівчина з Сіцилії — О. Валуєва, Я. Косаківна. Стемир, посланець з Мурому — М. Волошин. Посол польський — О. Немзер. Посол угорський — С. Ходкевич. Монахи переписувачі: В. Бережний, А. Макаренко, Г. Сячук, А. Шутенко. Дружинники Ярослава: В. Бондаренко, Т. Братерський, М. Микитенко, П. Пилипенко, Г. Снегірьов, М. Яковлев. Отроки Яросла-

Артист В. Мізіненко (Несміян), засл. арт. УРСР М. Кононенко (Деликатний), артист В. Бондаренко (Харитонов) у п'єсі Л. Дмитерка „Генерал Ватутін“.

Фото М. Савченка.

ва: С. Лисенко, В. Чекунов, П. Чекунов. Духівництво: І. Ужвій, В. Лобко. Варязькі джури: Я. Лібман, В. Бережний. Дівчина—О. Тимофієнко. Скоморохи: В. Бунін, В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев.

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

26 лютого

За О. Фадеевим. Інценізація Г. Гракова. Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошеровський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Біляєва; Жора Арутюнянц — І. Костюченко; Сергій Левашов — М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ксвальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Ста-

хович — Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

25 лютого

Шолом-Алейхем.

Інценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Рейцина.

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика. Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхоелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Голд — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хава — Н. Герасімова. Бейлка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

28 лютого

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Режисер Л. Кіншина.

Художнє оформлення Д. Власюка.

Музичне оформлення М. Каневського.

Хореограф Е. Рабінович.

Концертмейстер К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошерівський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блаженний — О. Подорож-

ній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

29 лютого

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Н. Норда.

Художник Л. Н. Альшиц

Режисер-асистент М. А. Ошерівський

Музичне оформлення М. М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Власовська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — С. Кошачевський, В. Коробков. Серкін, шеріф — М. Захарченко. Чак Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — І. Ужвій.

Виставу веде пом. режисера Р. М. Хмара.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21 февраля

Леонид Леонов.

ОБЫКНОВЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста СССР
В. М. Аристова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Ладыгин Дмитрий Романович, известный оперный певец — В. Ф. Матов, засл. арт. СССР. Вера Артемьевна, его жена — К. А. Суковская. Алексей Иванович, его племянник — В. И. Цветков. Кира, невеста Алексея — Р. Д. Семашко. Констанция Львовна, мать Киры — Л. А. Линецкая. Свеколкин, друг Ладыгина — В. М. Аристов, нар. арт. СССР. Аннушка, его дочь — К. Т. Борискина, М. А. Шматченко. Наташа, горничная у Ладыгиных — Е. И. Оноприенко.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

22 февраля

Бернард Шоу
Перевод Н. Константиновой

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера И. С. Любича.
Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.
Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Г. Азимов, В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. С. Любич.

Народный артист Союза ССР А. Крамов в роли полковника Гилла („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

Лиза Дулитл — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Альфред Дулитл — А. М. Волин, Э. В. Коломийский. М-с Пирс — З. П. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Т. Туберозова. Клара — А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко. Фредди — В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев. Горничная — Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова. Прохожий — П. И. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. В. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

23, 25, 27, 29 (утро) февраля

Братья Тур и Л. Шейнчи.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. С. Лизогуб

Режиссер-лаборант В. И. Цветков

Художник Б. И. Чернышев

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник — В. М. Аристов, нар. арт. СССР. Егоркин, сержант, его ординарец — А. М. Волин, Ф. В. Кривонос. Глухов, майор — М. И. Таранов, Б. М. Тоценко. Маслов, генерал — Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин. Джемс Гилл, полковник армии США — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. А. Ратальский. Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — В. И. Карпенко, П. И. Пружанский. Лилиан Шервуд — А. Г. Кригер, А. В. Танеева. Вудд, сенатор — А. К. Котляров, А. А. Ерошенко. Американские журналисты: Кемпбелл — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. СССР; Ллойд — В. В. Кропотков, Г. М. Столкин; Эчмен — Г. А. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики —

Народный артист СССР В. Аристов в роли полковника Кузьмина („Губернатор провинции“ бр. Тур. и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

В. В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. С. Любич. Курт Дитрих, его сын — Б. К. Викторин, В. М. Шаповалов. Эрист Шметтау, его зять — В. М. Венцовский. Эльза, жена Шметтау — З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко. Вальтер, их сын — Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко. Шранк-Краус — И. А. Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Т. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

26, 28 февраля

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследовательского института — А. М. Волин, П. А.

Засл. артист УССР В. Золотарев в роли профессора Дитриха („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

Осокин. Екатерина Львовна, его жена — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — Г. А. Ратальский. Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — А. П. Воронович, нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Элла Евгеньевна Рябинина, аспирантка — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Дом. работница — Г. А. Клебанова.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

29 февраля

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — И. С. Любич, П. А. Осокин. Гульд — Г. А. Ратальский. Смит — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Джесси — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Мэг — К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина. Морфи — А. М. Волин, В. М. Венцовский. Харди — И. А. Здановский, П. И. Пружанский. Престон — А. К. Котляров. Кесслер — И. Е. Мальвин. О'Кинли — В. М. Шадовалов. Мисс Бридж — З. П. Кудряшева. Упаковщик — В. Ф. Криштоп. Шофер — Г. М. Столкин.

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21 лютого

Текст І. Рубінштейна.

Музика Е. Кальмана.

Переклад В. Сокола.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашу-
тича.

Диригує засл. арт. УРСР С. Д. Соля-
щанський.

Декорації та костюми художника С. І.
Йоффе.

Балет в постанові Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. В. Великосельська,
Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Ма-
бель — Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова,
З. М. Мізіненко. Містер Ікс — Д. І. Вол-
ков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А.
Передерніков. Тоні Шлюмбергер — Д. Д.
Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Рай-
данов. Маркіз — І. Х. Білошенко, О. Л.
Райданов. Мішель — М. І. Малегрант, В. М.
Цесінський. Корбо — М. М. Іванов. Ре-
нар — В. І. Андреев. Пелікан — Микола
Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР.
Клара Шлюмбергер — А. М. Алмазова,
М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович. Пінелі,
директор цирку — О. С. Арбо. Піколо —
В. В. Безпалько. Барон — К. М. Волков.
Гість — Є. М. Грицюк.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабанець,
Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебе-
денко, А. Мелехов, В. Піатрович.

«Ексцентрична сюїта» — О. Борисова, В.
Ліснівська, В. Балацький, Б. Хільченко та
ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. О. Арбо, Н. З. Бо-
ровкова.

19, 20, 22, 26 28, 29 лютого

Текст — Крахт, Тіпот і Вінніков Перек-
лад І. Муратова.

Музика І. Дунаєвського, засл. діяча
мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру
М. В. Аваха.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл.
арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф.
Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера
Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулисич, Н. М.
Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка — А. М.
Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.
Стеля, її дочка — К. В. Великосельська,
Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служ-
ниці портового кабачка «На сьомому небі»:
Пепітта — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько,
Л. А. Мабо; Монна — А. М. Коваленко,
М. Г. Вербицька; Берта — Т. О. Безяева,
Н. С. Чистякова. Регіна де сан Клу, наре-
чена Міккі — З. М. Мізіненко, М. Л. Леоні-
дова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко —
П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип —
Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР;
В. І. Кучма, Хома — Микола Іванов, М. І.
Малегрант. Цезар Галль, старий актор —
Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Хазяїн
таверни — О. Г. Івашутич, народн. арт.
УзРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, управ-
итель пароплавної компанії — І. Х. Біло-

шенко, О. Л. Райданов. Міккі, його пле-
мінник—К. Л. Райданов, В. П. Терещенко.
Пан Честерфільд, «приватна особа» — В. І.
Андреев. Одноокий, поліцейський агент —
М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар
поліції — В. М. Цесінський. Сержант полі-
ції — А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисо-
вої, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В.
Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич,
В. Балацького, Б. Хільченко та всього
ансамблю балету.

Виставу ведуть — Н. З. Боровкова та
Н. О. Арбо.

Засл. артист УзРСР Д. Пономаренко в
ролі Селестена-Флорідора („Мадемуазель
Нітуш“ Ерве).

Фото Н. Сапожнікова.

Артистка Н. Аннікова в ролі Денізи де
Флавінії („Мадемуазель Нітуш“ Ерве).

Фото Н. Сапожнікова.

24, 25, 27, 29 лютого

ПРЕМ'ЄРА

О. Рябов.

Лібретто Л. Юхвіда.

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера І. С. Радом-
иського.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл.
арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення Н. Ф. Соболя.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.
Хормейстер Л. О. Карпова.

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар—П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Галина Луговиківна—К. В. Великосельська, А. В. Лундишева. Віра Ємельянова—Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. С. Міцнер. Юхим Гнатович—Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Нюша—Е. М. Ліндіна, О. О. Пігу-

лович. Джаяк—К. Л. Райданов. Саня—В. В. Безпалько, Л. М. Мабо. Дід Сашко—М. І. Малегрант, М. А. Мармур. Листоноша—Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль. Приїжджий—В. І. Андреев, В. М. Цесінський.

Танці виконують солісти балету: В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

Ціна 2 карб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕ-
МІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка**

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

опера на 4 дії.

Диригент—засл. арт. УРСР
І. ШТЕЙНМАН.

Постава засл. арт. УРСР
В. БУДНЕВИЧА.

Оформлення І. НАЗАРОВА.

Танці в постанові засл. арт. ГрузРСР
К. ЛІТВИНЕНКА.